02/10/2020

Να ζητήσουμε εν μετανοία το έλεος του Θεού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Παρασκευή 2 Οκτωβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα επί τη εορτή του Αγίου Κυπριανού Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Μέσσης.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του στην Θεία Λειτουργία ανέφερε μεταξύ άλλων: «Πιστός ὁ λόγος καί πάσης ἀπο-δοχῆς ἄξιος, ὅτι Χριστός Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τόν κόσμον ἁμαρτωλούς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ».Μία διπλῆ ὁμολογία κάνει ὁ πρω-τοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦ-λος πρός τόν μαθητή του Τιμόθεο. Μία ὁμολογία πού ἀκούσαμε καί ἐμεῖς στό σημερινό ἀποστολικό ἀνά-γνωσμα.

Καί τί ὁμολογεῖ ὁ ἀπόστολος μέ ἀπόλυτη βεβαιότητα; Ὁμολογεῖ ὅτι ὁ Χριστός ἦλθε στόν κόσμο νά σώσει τούς ἁμαρτωλούς. Ὁμολο-γεῖ ὅμως καί κάτι ἀκόμη μέ τήν ἴδια βεβαιότητα, κάτι προσωπικό, κάτι πού ἐλάχιστοι ἄνθρωποι θά εἶχαν τό θάρρος νά τό παρα-δε-χθοῦν δημόσια. Καί αὐτό εἶναι ἡ ὁμολογία του ὅτι ὁ ἴδιος

εἶναι ὁ μεγαλύτερος ἁμαρτωλός.

Ἄς μήν θεωρήσουμε ὅτι ἡ δεύ-τερη αὐτή ὁμολογία εἶναι σχῆμα λό-γου ἤ ἔκφραση μιᾶς ἐπίπλαστης ταπεινοφροσύνης. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος αἰσθάνεται αὐτό πού λέει, γιατί ἐπανειλημμένα ἀναφέρεται στήν προηγούμενη ζωή του, πρίν νά γνωρίσει τόν Χριστό, πρίν ὁ Χριστός τοῦ ἀποκαλυφθεῖ στόν δρόμο πρός τή Δαμασκό. Καί ἐκφράζει ἀκόμη ἐπανειλημμένα τήν εὐγνωμοσύνη του, γιατί ἐνῶ ὑπῆρξε διώκτης τῶν χριστιανῶν, ὁ Χριστός συγχώρησε τήν ἄγνοιά του, τοῦ ἄνοιξε τά μάτια στήν ἀλή-θειά του καί τόν κατέστησε ἀπό-στολό του.

Ἡ ὁμολογία αὐτή τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ὅτι εἶναι δηλαδή ὁ πρῶ-τος ἀπό ὅλους τούς ἁμαρτωλούς, ἀποτελεῖ συγχρόνως καί ἐπιβε-βαί-ωση τῆς πρώτης ὁμολογίας του, ὅτι ὁ Χριστός ἦλθε στόν κόσμο γιά νά σώσει τούς ἁμαρτωλούς. Διότι, ἐφόσον ὄχι μόνο ἔσωσε τόν ἴδιο ἀλλά τόν ἀνέδειξε μέγα ἀπόστολο, τόν πρῶτο μετά τόν Ἕνα, ὅπως τόν ὀνομάζει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, καί τόν ἀξίωσε οὐ-ρα-νίων ἀποκαλύψεων, εἶναι αὐ-τα-πόδεικτο ὅτι ὁ Χριστός ἦλθε στόν κόσμο γιά τούς ἁμαρτωλούς, τούς ὁποίους καί ἔσωσε καί συνε-χίζει νά σώζει μέ τόν τρόπο πού Ἐκεῖνος γνωρίζει.

Καί δέν εἶναι μόνο οἱ περιπτώ-σεις ἀνθρώπων, ὅπως ὁ Ζακχαῖος, ἡ γυναίκα πού ἔπλυνε μέ μύρο τά πόδια τοῦ Χριστοῦ στήν οἰκία τοῦ Σίμωνος, ἤ ὁ εὐγνώμων

ληστής, πού ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς διαβεβαιώνει ὅτι σώθηκαν, ἀλλά καί ἀναρί-θμη-τοι ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὁποῖοι ἁγίασαν, ἀλλάζοντας ζωή, ὅταν γνώρισαν τόν Χριστό, ὅταν γνώρισαν τήν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγ-γε-λίου.

Ἕνας ἀπό αὐτούς εἶναι καί ὁ ἑορταζόμενος σήμερα ἅγιος ἱερο-μάρ-τυς Κυπριανός, ὁ ὁποῖος πρίν νά γνωρίσει μέ θαυμαστό τρόπο τόν Χριστό καί τή δύναμή του, ἦταν ἕνας εἰδωλολάτρης, πού κα-τα-γόταν ἀπό πλούσια καί ἀριστο-κρατική οἰκογένεια. Δέν πίστευε ὅμως ἁπλῶς στούς ψεύτικους θεούς τῶν εἰδώλων, ἀσχολεῖτο καί μέ τή μαγεία. Εἶχε μάλιστα ἀποκτήσει φήμη ὡς μάγος, ὁ ὁποῖος μέ τή δύναμη τῶν δαιμό-νων ἐπιτύγχανε ὅ,τι ἤθελε.

Αὐτή ὅμως τή δύναμη τῶν δαι-μόνων, αὐτή τή δύναμη τῆς μα-γείας κατόρθωσε νά ἀνακόψει μέ τή δύναμη τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυ-ρίου μας ἡ ἁγία Ἰουστίνη, μία νεα-ρή χριστιανή παρθένος, τήν ὁποία ὁ Κυπριανός ὡς μάγος προσπα-θοῦ-σε νά τήν παρασύρει, γιά νά ἱκα-νο-ποιήσει τήν ἐπιθυμία κάποιου νεαροῦ εἰδωλολάτρου.

Καί αὐτή ἡ ἀποτυχία τοῦ Κυπρια-νοῦ, παρά τίς πολλές προσπάθειές του, τόν ἔκαναν νά ἀναγνωρίσει τήν ἀνωτερότητα τῆς δυνάμεως τοῦ Χριστοῦ καί ὄχι μόνο νά πι-στεύ-σει στόν Χριστό καί νά ἀλλά-ξει ριζικά τή ζωή του, ἀλλά νά ἀξιωθεῖ νά γίνει καί ἐπίσκοπος Καρ--χηδόνος καί ἐν τέλει νά μαρ-τυ-ρήσει γιά τήν πίστη του στόν Χριστό.

Μέ τή μεταστροφή του αὐτή ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Κυπριανός ἐπι-βε-βαιώνει τήν πραγματικότητα πού ὁμολόγησε καί ὁ ἀπόστολος Παῦλ-ος, ὅτι δηλαδή ὁ Χριστός ἦλθε στόν κόσμο γιά νά σώσει τούς ἁμαρτωλούς, γιά νά σώσει ὅσους δέν τόν γνώριζαν, γιά νά σώσει ὅσους ἦταν ὑποδουλωμένοι στούς δαίμονες καί πίστευαν σέ ψεύτικους θεούς.

Συγχρόνως ὅμως διδάσκει καί ἐμᾶς ὅτι, ἐάν θέλουμε καί ἐπιθυ-μοῦ-με τή σωτηρία μας, θά πρέπει νά τήν ἀναζητοῦμε στόν Χριστό. Ὁ Χριστός θέλει τή σωτηρία μας καί ἐπιδιώκει νά μᾶς σώσει, θά πρέπει ὅμως νά δεῖ καί τή δική μας διάθεση γιά τή σωτηρία γιά νά μᾶς βοηθήσει καί Ἐκεῖνος.

Γι᾽ αὐτό καί δέν θά πρέπει νά σκε-φτόμαστε καί νά ὑπο-λογίζουμε τήν ἁμαρτωλότητά μας. Δέν θά πρέπει νά ἀφήνουμε τόν ἑαυτό μας νά παρασύρεται ἀπό τούς λο-γισμούς πού μᾶς ὑποβάλλει μερι-κές φορές ὁ διάβολος, εἴτε ὅτι δέν ἔχουμε ἁμαρτίες εἴτε ὅτι ἔχουμε τόσες πολλές, ὥστε δέν μποροῦμε νά σωθοῦμε, ἀλλά νά προστρέ-χουμε στόν Χριστό μέ τή θέληση καί τή διάθεση νά ἀπομακρυν-θοῦ-με ἀπό κάθε τι τό ὁποῖο μᾶς ἀπομακρύ-νει ἀπό Ἐκεῖνον, ἀπό κάθε τι πού μᾶς καθιστᾶ ὑποχείρια τοῦ διαβό-λου, ἀπό κάθε τι πού δέν μᾶς ἀφή-νει νά ὁμολογήσουμε καί ἐμεῖς μέ-σα στό μυστήριο τῆς ἱερᾶς ἐξο-μο-λογήσεως τήν

ἁμαρτωλότητά μας καί νά ζητήσουμε ἐν μετανοίᾳ τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Ἄς μιμηθοῦμε τό παράδειγμα τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ, ἀλλά καί πολλῶν ἄλλων ἁγίων καί πάνω ἀπό ὅλα, θά ἔλεγα, τοῦ πρωτοκορυφαίου ἀποστό-λου Παύλου, πού ὁμολόγησαν τήν ἁμαρτωλότητά τους, καί ἄς τούς ἀκολουθήσουμε καί στόν δρόμο τῆς μετανοίας ἀλλά καί στόν δρό-μο τῆς σωτηρίας διά τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ.